Lietas Nr. A420647011
Lietas arhīva Nr. AA43-0713-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 7.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente S.Gintere,

tiesneši I.Amona un M.Vīgants

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras direktores 2011.gada 12.oktobra lēmuma Nr.11-8/12011 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 22.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 17.jūnijā Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk VSAA) Rēzeknes reģionālajā nodaļā saņemts /pers. A/ (turpmāk arī pieteicējs) iesniegums par vecuma pensijas piešķiršanu no 2011.gada 2.janvāra.

Ar VSAA Rēzeknes reģionālās nodaļas 2011.gada 16.augusta lēmumu Nr.3927 (turpmāk sākotnējais lēmums) /pers. A/ no 2011.gada 2.janvāra piešķirta vecuma pensija 49,50 lati mēnesī.

/pers. A/ iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu, lūdzot pārskatīt sākotnējo lēmumu un viņa apdrošināšanas stāžā iekļaut periodu no 1977.gada līdz 1990.gadam, kad pieteicējs strādāja Latvijas PSR Valsts Drošības komitejā (turpmāk VDK), kā arī izskaidrot vecuma pensijas minimālā apmērā noteikšanu.

Ar VSAA direktores 2011.gada 12.oktobra lēmumu Nr.11-8/12011 (turpmāk Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums cita starpā pamatots šādi.

[1.1] Nosakot pieteicēja apdrošināšanas stāžu, ņemts vērā likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.1.apakšpunkts, 2.punkts, 2.^{1}punkts, Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" 2. un 45.punkts, kā arī likuma „Par valsts pensijām" 9.panta otrās daļas 1.punkta a) un b) apakšpunkts.

Pieteicēja apdrošināšanas stāžā ir ieskaitīti darba periodi Latvijā, obligātais aktīvais militārais dienests no 1968.gada 14.maija līdz 1970.gada 20.maijam un mācību laiks augstskolā no 1977.gada 22.februāra līdz 1980.gada 18.jūnijam. Apdrošināšanas stāžā pēc 1996.gada 1.janvāra ir ieskaitīti mēneši, kuros pieteicējs ir bijis darba ņēmējs un par viņu ir veiktas apdrošināšanas iemaksas, kā arī mēneši, kuros viņš ir veicis apdrošinātās iemaksas kā pašnodarbinātā perona. Pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāžs ir 18 gadi 27 dienas, no tiem 15 gadi, 1 mēnesis, 27 dienas ir apdrošināšanas stāžs līdz 1995.gada 31. decembrim.

[1.2] Saskaņā ar likuma ,,Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 3.apakšpunktu apdrošināšanas stāžam ir pielīdzināts dienests ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs, izņemot VDK. Pieteicēja apdrošināšanas stāžā nav ieskaitīts dienests VDK no 1980.gada 19.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam. Savukārt periods no 1977.gada 22.februāra līdz 1980.gada 18.jūnijam ir ieskaitīts kā mācību periods, jo dienesta periods pārklājās ar mācību periodu.

[1.3] Tā kā pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāžs noteikts 18 gadi un 27 dienas, un aprēķinātais pensijas apmērs ir tikai 38,66 lati, tad viņam vecuma pensija tika noteikta minimālajā apmērā, tas ir, 49,50 lati (45.00x1,1). Likumā „Par valsts pensijām" nav normas, kas noteiktu, ka pensija piešķirama vismaz iztikas minimuma apmērā, līdz ar to VSAA nav likumīga pamata pieteicējam palielināt vecuma pensijas apmēru.

[1.4] Pieteicējam vecuma pensija ir piešķirta saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" normām, tādējādi ir nodrošinātas Latvijas Republikas Satversmē (turpmāk Satversme) noteiktās sociālās garantijas. Valsts sociālās apdrošināšanas pensija ir tikai viens no sociālā nodrošinājuma veidiem vecuma gadījumā. Satversmes normas nenosaka konkrēto vecumu, no kura personai rodas tiesības uz vecuma pensiju, kā arī pensijas apmēru.

Lēmums pamatots ar Satversmes tiesas 2011.gada 26.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-02-0106 4.punkta secinājumu, ka sociālās tiesības ir specifiska cilvēktiesību joma, kura valstu konstitucionālajos likumos un starptautiskajos cilvēktiesību dokumentos formulēta kā vispārīgi valsts pienākumi.

[2] /pers. A/ vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku daļā par apdrošināšanas stāžā neieskaitītajiem darba gadiem VDK no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] Pieteicējs ir strādājis VDK un maksājis valstī noteiktos nodokļus, tāpēc uz viņu nav attiecināms Lēmuma skaidrojums, kas balstīts uz Satversmes tiesas secinājumiem 2011.gada 26.jūnija spriedumā lietā Nr.2001-02-0106.

[2.2] Pieteicējs uzskata, ka piešķirtais vecuma pensijas apmērs ir pilnībā ierobežojis viņa cilvēktiesības, kas noteiktas Satversmes 90. un 109.pantā un Eiropas Savienības pamattiesību hartas 25. un 34.pantā.

[2.3] Informatīvajā ziņojumā „VDK štata un ārštata darbiniekiem, kā arī VDK informatoriem likumos noteikto ierobežojumu nepieciešamības un pamatotības izvērtējums" (acīmredzot domāts Tieslietu ministrijas 2005.gada 27.aprīļa informatīvais ziņojums Ministru kabinetam (*sk. http://www.mk.gov.lv/lv/mk/tap/?pid=30193349*), turpmāk Informatīvais ziņojums) 1.5.2.apakšpunktā ir skaidrots, kāpēc likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 3.apakšpunktā un 2.punkta 3.apakšpunktā noteiktais ierobežojums par to, ka pensiju apdrošināšanas stāžā neieskaita dienestu VDK ierindas un komandējošā sastāva amatos, ir saglabājams likumā.

Pieteicēja ieskatā Informatīvajā ziņojumā, kā arī likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkta trešajā apakšpunktā noteiktais ierobežojums attiecībā uz pensijas apmēra noteikšanu ir prettiesisks un neatbilst vispārējām cilvēktiesību normām, jo par darbu VDK laika periodā no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam apdrošināšanas iemaksas tika ieskaitītas Latvijas PSR budžetā. Tas apliecina to, ka pieteicējs bija apzinīgs valsts pilsonis un pildīja pilsoņa pienākumu, maksājot normatīvajos aktos noteiktos nodokļus, neatkarīgi no tobrīd valstī esošās politiskās, ekonomiskās un sociālās iekārtas.

[3] Paskaidrojumā pirmās instances tiesai VSAA pieteikumu neatzina.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 22.novembra spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts. Tiesas spriedums motivēts šādi.

[4.1] Tiesa no ierakstiem pieteicēja darba grāmatiņā konstatēja, ka pieteicējs no 1977.gada 21.februāra līdz 1990.gada 3.augustam dienēja VDK (*lietas 25.lapa*). Ar sākotnējo lēmumu pieteicējam piešķirta vecuma pensija, neieskaitot apdrošināšanas stāža aprēķinā periodu no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam (*lietas 9.lapa*).

Atsaucoties uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk Augstākā tiesa) judikatūrā atzīto attiecībā uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu (*Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118 10.punkts un 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-8 9.1.apakšpunkts*), Administratīvā rajona tiesa secināja, ka konkrētajā gadījumā ir jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai par perioda, kad pieteicējs dienēja VDK, ieskaitīšanu apdrošināšanas stāžā.

[4.2] Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkts noteic, ka līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba un tam pielīdzinātie periodi, kā arī šā punkta 10.apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods ir pielīdzināts apdrošināšanas stāžam. Ārvalstniekiem un bezvalstniekiem apdrošināšanas stāžam pielīdzināts Latvijas teritorijā uzkrātais darba un tam pielīdzinātais periods, kā arī bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darbam pielīdzinātie periodi, kas norādīti šā punkta 4. un 5.apakšpunktā, un šā punkta 10.apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods. Līdz 1990.gada 31.decembrim, bet šā punkta 11.apakšpunktā minētajā gadījumā – līdz 1995.gada 31.decembrim apdrošināšanas stāžam pielīdzināti šādi darbam pielīdzinātie periodi:

1) obligātais aktīvais militārais dienests un alternatīvais (darba) dienests;

2) virsdienests karavīriem un dienests virsniekiem Latvijas Republikas armijā, Latvijas pilsoņiem – arī PSRS Bruņotajos spēkos, ja viņiem sakarā ar darbību Latvijas interesēs atņemta dienesta pakāpe vai viņi iesaukti aktīvajā militārajā dienestā pēc obligātā karadienesta vai pēc civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods;

3) dienests ierindas un komandējošā sastāva amatos iekšlietu iestādēs, izņemot VDK.

Tātad tiesību norma paredz ieskaitīt pensijas apdrošināšanas stāžā laiku, kuru Latvijas Republikas pilsonis pavadījis PSRS Bruņotajos spēkos pēc obligātā karadienesta vai civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods.

[4.3] Tiesa atsaucās uz Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" normām, kas nosauc dokumentus, kuri apliecina apdrošināšanas stāžu. No ierakstiem pieteicēja darba grāmatiņā tiesa konstatēja, ka pieteicējs paralēli darbam VDK studēja arī Latvijas Universitātē, un periods no 1977.gada 21.februāra līdz 1980.gada 18.jūnijam pamatoti ieskaitīts pieteicēja pensijas apdrošināšanas stāžā kā mācību periods, jo dienesta

periods pārklājas ar mācību periodu.

VSAA, atsakot ieskaitīt periodu no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam, kad pieteicējs dienēja VDK, pieteicēja pensijas apdrošināšanas stāžā, atteikumu pamatojusi ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 3.apakšpunktu. Tiesa secināja, ka VSAA pamatoti piemērojusi minēto normu, jo pieteicējs laika periodā no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam ir dienējis VDK.

Tiesa norādīja, ka minētās normas pamatotība tika izvērtēta Informatīvajā ziņojumā, kurā cita starpā tika norādīts, ka „par šiem periodiem netika veiktas individualizētas apdrošināšanas iemaksas, līdz ar to netiek pārkāpts sociālās apdrošināšanas pamatprincips, ka personas pensija ir proporcionāla veiktajām iemaksām. Turklāt ierobežojums ir pietiekami precīzs, jo apdrošināšanas stāžā netiek ieskaitīts dienests VDK, taču personai netiek vispār liegtas tiesības saņemt pensiju. (..) minētais ierobežojums pilnībā ir saistīts ar pagātnē veiktām darbībām, kuras bija vērstas pret demokrātiskas Latvijas valsts izveidošanos, nevis saistīts ar pašreizēju personas rīcību, kuru var ietekmēt saistība ar VDK.". Papildus darba grupa norādījusi, ka minētā ierobežojuma atcelšana ir politiska rakstura jautājums, vai Latvijas Republika maksā pensiju personām par periodu, kura laikā tās darbojās pretēji demokrātiskas valsts principiem.

Tiesa piekrita Informatīvajā ziņojumā minētajam un uzskatīja, ka pieteicējam nav tiesiska pamata pieprasīt, lai viņam tiktu ieskaitīts apdrošināšanas stāža aprēķinā periods no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam, kad pieteicējs dienēja VDK.

[4.4] Tiesa secināja, ka nepastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai par minētā perioda ieskaitīšanu apdrošināšanas stāžā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem apstākļiem un papildus norādot, ka tiesa nepamatoti balstījusies uz Informatīvajā ziņojumā ietverto informāciju. Lai izteiktu piekrišanu Informatīvajā ziņojumā norādītajam, tam jābūt tiesiski, nevis politiski pamatotam, t.i., pamatotam, ka pieteicējs ir veicis noziedzīgu nodarījumu. Ne laika periodā no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam, ne iepriekš, dienējot VDK, pieteicējs nav veicis prettiesiskas darbības pret valsti.

1990.gada 3.augustā pieteicējs tika atbrīvots no dienesta VDK, pamatojoties uz viņa personīgu paziņojumu, ka pieteicējs godprātīgi strādāja Latvijas valsts labā un pilnībā atbalsta tās neatkarības atgūšanu.

No tiesas sprieduma izriet pretrunīgi secinājumi, ka studijas un vienlaicīgs dienests VDK ir ieskaitāms pensijas apdrošināšanas stāžā, bet periods, kad pieteicējs bija pabeidzis studijas un turpināja dienestu VDK, nav ieskaitāms pensijas apdrošināšanas stāžā.

[6] VSAA rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, ievērojot iepriekš tiesai sniegtajos paskaidrojumos minētos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

[8] Izskatāmajā gadījumā VSAA saskaņā ar pieteicēja iesniegumu par vecuma pensijas piešķiršanu izdeva labvēlīgu administratīvo aktu (sākotnējais lēmums) par vecuma pensijas piešķiršanu.

Apgabaltiesa konstatē, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējs vēlas paplašināt savas tiesības attiecībā uz piešķirtās pensijas apmēru, proti, pieteicējs vēlas, lai viņa sociālās apdrošināšanas stāžā, kas ir pamats pensijas aprēķināšanai, tiktu ieskaitīts periods līdz 1991.gada 1.janvārim, kurā viņš strādāja VDK. Tādējādi pieteicēja prasījums lietā ir par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu attiecībā uz apdrošināšanas stāžu vecuma pensijas aprēķināšanai.

[9] Aizliegumu ieskaitīt personas apdrošināšanas stāžā darba periodu VDK līdz 1990.gada 31.decembrim satur likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 3.apakšpunkts.

Tā kā pieteicējs no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam strādāja VDK, VSAA atteikums ieskaitīt minēto periodu pieteicēja apdrošināšanas stāžā ir tiesisks un pamatots, jo balstīts uz konkrētu normu.

Apgabaltiesa atzīst, ka nepastāv pamats pieteicējam labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai par pieteicēja apdrošināšanas stāža palielināšanu par darba periodu VDK no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam.

[10] Ņemot vērā pieteicēja apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa papildus norāda turpmāko.

[10.1] Satversmes tiesa vairākos nolēmumos ir analizējusi Latvijā pastāvošo pensiju sistēmu (*sk., Satversmes tiesas 2002.gada 19.marta sprieduma lietā Nr.2001-12-01 secinājumu daļas 1.punktu, 2009.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr.2009-43-01 23.punktu, 2010.gada 1.decembra sprieduma lietā Nr.2010-21-01 17.punktu un 2011.gada 17.februāra sprieduma lietā Nr.2010-20-0106 6.2.punktu, 2011.gada 19.decembra sprieduma lietā Nr.2011-03-01 16.punktu*)uncita starpā norādījusi, ka 1990.gada 29.novembrī tika pieņemts likums „Par valsts pensijām". Ievērojot faktu, ka neatkarības atjaunošanas brīdī pensiju fondi neeksistēja, tika izveidota pensiju sistēma, kas balstījās uz solidaritātes principu, proti, tiesības uz valsts pensiju tika piešķirtas visiem Latvijas iedzīvotājiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta likuma spēkā stāšanās brīdī – 1991.gada 1.janvārī – bija Latvijas Republika. Izvērtējot valsts ekonomisko un demogrāfisko situāciju, pieejamos resursus un citus apstākļus, Saeima 1995.gada 2.novembrī pieņēma jaunu likumu „Par valsts pensijām", kurš stājās spēkā 1996.gada 1.janvārī. Ar šo likumu Latvijā tika ieviesti uz apdrošināšanas iemaksām balstītas valsts obligātās pensiju apdrošināšanas sistēmas principi, sadalot šo sistēmu vairākos līmeņos.

Apgabaltiesa norāda, ka likuma „Par valsts pensijām" 9.pants pirmā daļa noteic, ka valsts pensijas apmērs ir atkarīgs no apdrošināšanas stāža, kurā ieskaitāmi mēneši, kuros veiktas vai bija jāveic apdrošināšanas iemaksas attiecīgajam sociālās apdrošināšanas veidam.

Tādējādi atbilstoši spēkā esošajam likuma regulējumam, apdrošināšanas stāžu, kas balstīts uz sociālās apdrošināšanas iemaksu veikšanu, personai veido iemaksu periodi no 1996.gada 1.janvāra. Savukārt konkrēti personas darba un tam pielīdzinātie periodi līdz 1990.gada 31.decembrim tiek pielīdzināti apdrošināšanas stāžam.

Līdz ar to nav pamatots pieteicēja arguments, ka tā kā viņš, pirms 1990.gada 31.decembra strādājot VDK, ir veicis nodokļu maksājumus, tas būtu ņemams vērā, piešķirot vecuma pensiju.

[10.2] Nav konstatējams, ka pieteicējam vispār tiktu liegtas tiesības uz vecuma pensiju. Atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" regulējumam likumdevējs konkrētu personu lokam – personām, kuras līdz 1990.gada 31.decembrim strādāja VDK – ir liedzis iespēju darba periodu VDK pielīdzināt apdrošināšanas stāžam, kas dod tiesības uz vecuma pensiju. Pieteicēja un pirmās instances tiesas minētajā Informatīvajā ziņojumā cita starpā iekļauta norāde uz likumdevēja politisku lēmumu par šāda regulējuma ietveršanu likumā „Par valsts pensijām".

Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākās lietās ir atzinusi, ka Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk Konvencija) dod valstij plašu rīcības brīvību jautājumos par vispārīgiem ekonomiskās vai sociālās stratēģijas pasākumiem. Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir arī norādījusi, ka Konvencija neaizliedz dalībvalstīm likumdošanas ceļā ieviest vispārējus politiskus pasākumus, kuru rezultātā pret konkrētu indivīdu grupu izturas citādi nekā pret pārējiem, ar nosacījumu, ka kopumā iejaukšanās ar likumu noteiktās kategorijas vai grupas tiesībās saskaņā ar Konvenciju var tikt attaisnota (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 2006.gada 16.marta sprieduma lietā „Ždanoka pret Latviju", iesniegums Nr.58278/00, 112.punktu*).

[10.3] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pretrunīgs, jo tiesa esot norādījusi, ka studijas un vienlaicīgi darbs VDK ir ieskaitāms apdrošināšanas stāžā.

Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu $2.^1$punkts noteic, ka šo pārejas noteikumu 1. un 2.punktā noteikto periodu aprēķināšanas, pierādīšanas un uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets.

Attiecīgi Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" 45.punkts noteic, ka katru apdrošināšanas periodu, kas izteikts kā kalendāra laika vienība, kopējā apdrošināšanas stāžā ieskaita vienu reizi, pirms kopējā apdrošināšanas stāža aprēķināšanas pārbaudot, vai apdrošināšanas periodi nesakrīt. Ja sakrīt, apdrošināšanas stāžā ieskaita tikai vienu apdrošināšanas periodu – attiecīgajai personai izdevīgāko.

Pieteicēja gadījumā daļēji sakrita divi periodi, taču pieteicējam apdrošināšanas stāžā ieskaitīts tikai mācību periods – studijas Latvijas Universitātē no 1977.gada 21.februāra līdz 1980.gada 18.jūnijam, jo, kā jau norādīts iepriekš, likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 3.apakšpunkts satur aizliegumu ieskaitīt apdrošināšanas stāžā darba periodu VDK.

[11] Vienlaikus apgabaltiesa pieteicējam norāda, ka tiesības uz sociālo nodrošinājumu vecumā nosaka vairāki likumi. Valsts pensija jeb valsts sociālās apdrošināšanas pensija ir tikai viens no sociālā nodrošinājuma veidiem vecumā. Persona, kas pastāvīgi dzīvo Latvijā, nepieciešamības gadījumā var saņemt sociālo palīdzību Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā noteiktajā kārtībā. Minētā likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka sociālā palīdzība tiek sniegta pēc kompetentas personas veikto personas individuālo vajadzību un resursu izvērtējuma.

[12] Apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas sprieduma secinājumu, ka pieteicējam nav tiesību uz apdrošināšanas stāža palielināšanu par darba periodu VDK.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, iekļaujot apdrošināšanas stāžā vecuma pensijai periodu no 1980.gada 18.jūnija līdz 1990.gada 3.augustam, kad /pers. A/ strādāja Valsts drošības komitejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S.Gintere

Tiesneši I.Amona

M.Vīgants